

ציונים לאיסטרטגיה ה„אטומית“

ההיסטוריון והחוקר הצבאי הנודע, הקפיטן סיריל פולס, השמיע, בשירות השידור הבריטי, הרצאה על משמעותה הצבאית על האנרגיה האטומית. להלן ניתנים הציונים מתוך הרצאתו, מה תהיינה השפעותיו של סוג כוח חדש זה על כמה בעיות וגורמים:

על חילות-צבא: — לדעתו של הקפיטן פולס חסרת שחר היא התפיסה האומרת כי פצצות האטום מבטלות את טעמם של הכוחות המזוינים הקיימים. אדרבא, שום אומה אשר פצצת אטום מצויה בידה, לא היתה מעיזה — לפי דבריו — לפרק את כוחותיה המזוינים בשל אותה הסיבה עצמה שע"י כך היתה חושפת עצמה לפגיעותיהן של אומות השומרות על זיונן, אשר פצצות האטום שלה היו מעוררות את יצר חמדנותן או את חששותיהן.

על האיסטרטגיה הכוללת: — השפעתן הראשונה של פצצות האטום על האיסטרטגיה התבטאה בקץ בידודן של אותן אומות שנחשבו קודם לכן כחפשיות מאימת התקפה (מחמת ריחוקן הגדול, או מצבן הגיאוגרפי, כגון איים).

„גורם“ הזמן בפתח מלחמה נתקצר. עם זאת גדלו הסיכונים הניכרים הכרוכים בתקופת הגיוס¹ ותנועת הגייסות אל העמדות שנבקעו להם למקרה מלחמה. על כן גם גדולה מאשר בזמן מן הזמנים הרגשת הדחיפות להיות כבר מוכנים — אך לעומת זאת הרי הגיוס והתנועות האיסטרטגיות של גייסות, עשויים עצמם להגביר את אפשרות פרוץ פעולות האיבה.

על בריטניה: — נקודת התורפה של קהילת העמים הבריטית היא בהכרח שיש לה להסיע את כוחותיה וציודה על פני

(1) גיוס כאן — במובן על מוביליזציה, דהיינו — העברת הצבא ממצב שלום למצב של מלחמה. ע"י קריאת אנשי מילואים, הגברת התובלה ועוד. — המערכת.

דרכי תחבורה ימיים ארוכים. הסכנה העומדת בפניה היא האפשרות שאחד מחלקיה יבודד ויוכרע בעוד ששאר חלקיה לא יוכלו אלא לסייע בידו סיוע בלתי ישיר (למשל ע"י פגיעה ביריב, אך לא ע"י עזרה ישירה להגנתו). סכנה זו מאיימת על איי בריטניה באורח חריף הרבה יותר מאשר על הדומיניונים.

אך לפי שהפיזור של חלקי הקיסרות מחלק את הסכנה (בחינת מעשה יעקב בחלקו מתנהו לשנים), וכן יוצר הוא אפשרויות לאופנ" סיבה נגדית כלפי התוקפן, הרי שאין הקהליה הבריטית כלל חלשה כל כך כפי שעשויה היא להיראות בסקירה חטופה.

על מגמת ההתפשטות של כוחות האויב: — אפשר הדבר כי מדינה חזקה שאינה בוררת באמצעים, תנסה לפזר את כוחותיה על פני ארצות שכנות, החלשות ממנה, וע"י כך להטות את מהלומות כליהזין רחקי-הטוח של מתנגדיה (ובניהם — „הקלעים המנוהלים" והפצצה האטומית עצמה) מארצה היא לארצות שכנות אלה.

על כוחות היבשה: — קפ' פולס צופה מאמץ של צירוף שריון מורחב עם תגבורת המהירות והעלמה ועם כושר המעבר והתנועה ללא דרכים סלולות.

על הציים: — אניות מערכה גדולות (מושג זה כולל גם נושאות מטוסים גדולות) ונמליהן, עלולי פגיעה עתה יותר מאשר בזמן מן הזמנים.

כוחות האויר: — חיל-האויר חייב לנהוג פיזור כוחות הרבה יותר מאשר בעבר, בין מבחינה איסטרטגית (נאמר — על פני הקיסרות) ובין מבחינה טקטית (חנייות קטנות ומרוחקות זו מזו). המגמה צריכה להיות — ריכוזים קטנים — אך עם היכולת להתרכזות מהירה: דהיינו מהירות, גמישות והסתר.